

طراحی و آزمون الگوی علی رابطه بین اجرای روان و اضطراب رقابتی با استحکام روانی و جهت‌گیری ورزشی

محمدعلی قاسمی‌نژاد^۱، عباس ابوالقاسمی^۲، سروین انصار حسین^۳

تاریخ دریافت: ۹۳/۱۱/۷ تاریخ پذیرش: ۹۴/۱/۲۵

چکیده

این پژوهش با هدف ارائه الگوی علی رابطه بین اجرای روان و اضطراب رقابتی با استحکام روانی و جهت‌گیری ورزشی در دانش‌آموخته‌انجمنهای تربیت بدنی انجام شد. کلیه دانش‌آموخته‌انجمنهای تربیت بدنی شاغل به تحصیل در سال ۹۲-۹۳، به عنوان گروه نمونه انتخاب شدند. آزمودنی‌ها به پرسش‌نامه استحکام روانی، مقیاس اجرای روان، اضطراب رقابتی و پرسش‌نامه جهت‌گیری ورزشی پاسخ دادند. نتایج نشان داد که الگوی پیشنهادی، برآنده داده‌ها نیست و به اصلاح نیاز دارد. درنتیجه، با حذف مسیرهای غیرمعنادار برآنش الگوی نهایی پیش‌بینی داده‌ها نیز با ریشه خطای میانگین مجذورات تقریب تأیید شد. براساس نتایج مدل، اجرای روان از طریق اضطراب رقابتی، رابطه غیرمستقیم معناداری با استحکام و رابطه مستقیم معناداری با جهت‌گیری ورزشی دارد. برمبنای یافته‌ها، رابطه غیرمستقیم اجرای روان بر جهت‌گیری ورزشی از طریق اضطراب رقابتی تأیید نشد. این مدل می‌تواند مدل مفیدی برای افزایش استحکام روانی ورزشکاران باشد.

کلید واژه‌ها: اجرای روان، اضطراب رقابتی، استحکام روانی، روان‌شناسی ورزشی

Designing and Testing Causal Model of Relation between Dispositional Flow, Competitive Anxiety, Mental Toughness and Sport Orientation

Mohamad Ali GhasemiNejad*, Abbas Abolghasemi, Sarvin Ansar Hossain

Abstract

This study aims to provide designing and testing causal model of relation between dispositional flow, competitive anxiety, mental toughness and sport orientation in students of Physical Education. All students of Physical Education were selected as sampling group in 92-93 years. Respondents answered to Sports Mental Toughness Questionnaire (SMTQ), Dispositional Flow Scale-2 (DFS-2) and Task and Ego Orientation in Sport Questionnaire and Competitive Anxiety Questionnaire. Results showed that proposed model are not graceful to the data and needs some requirements. Therefore, by omission of non-meaningful routes, fitting of final antecedent's model with data was approved by RMSEA. Based on findings, dispositional flow, through Competitive anxiety, has indirect meaningful effect on mental toughness. But for dispositional flow, such indirect meaningful relation with sport orientation was not observed through competitive anxiety. This model can be a useful model for mental toughness of athletes.

Keywords: Dispositional Flow, Competitive Anxiety, Mental Toughness, Sport Psychology

Email: Mohamad_psy25@yahoo.com

۱. دانشجوی دکتری روان‌شناسی، دانشگاه محقق اردبیلی (نویسنده مسئول)

۲. استاد دانشگاه محقق اردبیلی

۳. دانشجوی دکتری روان‌شناسی، دانشگاه محقق اردبیلی

مقدمه

استحکام روانی یکی از معروف‌ترین سازه‌ها در روان‌شناسی ورزشی است که با موقیت‌های ورزشی مرتبط می‌باشد و اخیراً، توجه پژوهشگران را به‌خود جلب کرده است (گوکیاردی، گوردون و دیموک، ۲۰۰۹، ص. ۳۰۸؛ استمپ، کراست، اسوان، پری، کلاف، مارچانت، ۲۰۱۵، ص. ۱۷۰). افراد دارای استحکام روانی، افرادی معاشرتی و خوش‌مشرب هستند و قادرند خود را آرام و راحت نگه دارند. آن‌ها در بسیاری از موقعیت‌ها دارای چهره رقابتی بوده و نسبت به دیگران، کمترین سطح اضطراب را دارند. نیز احساس بالایی از خوداعتقادی و عقیده راسخ را داشته و می‌توانند امیال خود را کنترل کنند. آن‌ها به‌نسبت، از سختی‌ها و رقابت‌ها تأثیر نمی‌بینند (کلاف، ارل و سول، ۲۰۰۲). استحکام روانی، مجموعه‌ای از ارزش‌ها، نگرش‌ها، رفتارها و هیجان‌هایی است که فرد را در موقعیت‌های فشارزا و پراسترس، ثابت‌قدم نگه می‌دارد و باعث می‌شود که افراد، با تمرکز و انگیزش فراوان به اهدافشان دست یابند (گوکیاردی و همکاران، ۲۰۰۹، ص. ۳۰۸). این افراد به‌خوبی با فشارها و استرس‌ها مقابله می‌نمایند و اگر با شکست مواجه شوند، در کمترین زمان به عقب برگشته و عملکرد خود را بهبود می‌بخشند، انعطاف‌پذیری و تابآوری بالایی دارند، احساساتی نیستند، کنترل سرنوشت‌شان به دست خودشان است، دارای عزم و اعتقاد راسخی هستند و در فشار و سختی‌ها، مهارت‌های روانی فوق‌العاده قوی دارند. پژوهش‌ها نشان داده است که استحکام روانی با موقیت‌ورزشی و عملکرد موفق، رابطه مشبّتی دارد (گوکیاردی و جونز، ۲۰۱۲). ویژگی‌های استحکام روانی باعث

علاوه‌مندشدن ورزشکاران، مریبان، روان‌شناسان ورزشی و روزنامه‌نگاران ورزشی در محاورات، گفتگوهای روزمره و حتی فراتر از ورزش به آن شده است (کادولاکاو^۱، ۲۰۱۱، ص. ۴۶). پژوهشگران بیان کرده‌اند که استحکام روانی، نسبت به توانایی فیزیکی (یعنی سرعت و قدرت)، بهتر می‌تواند عملکرد ورزشکاران را بهبودیه ورزشکارانی که سطوح مهارتی بالایی دارند توجیه کند. (ویلیامز^۲، ۲۰۰۹). آن‌ها دریافتند که به‌ترتیب، %۸۲ و %۷۳ از ورزشکاران، مریبان و والدین، استحکام روانی را به عنوان یکی از مهم‌ترین فاکتورها برای عملکرد موفق نام برده‌اند. اخیراً در پژوهشی، عدم موقیت در بازی گلف را به‌علت عدم استحکام روانی نسبت داده‌اند، نه مشکل در توانایی آن‌ها. همچنین، پیروزی تیمی حرفة‌ای را به وجود استحکام روانی آن‌ها نسبت داده‌اند (پتری^۳، ۲۰۱۲، ص. ۲۷).

جهت‌گیری ورزشی، میل به مسابقه یا تمایل به پیروزی است. براساس آن، ورزشکاران هدف‌هایی را در طول رقابت برمی‌گیرند و برای دست‌یابی به آن تلاش می‌کنند. افراد براساس جهت‌گیری‌های ورزشی که اتخاذ می‌کنند، با دلایل متفاوتی در فعالیت‌های ورزشی، درگیر شده و با روش‌های گوناگون در موقعیت‌های مختلف برانگیخته می‌شوند. این جهت‌گیری‌ها در ورزش، باعث چیزهایی شدند که در مشکل، کسب مهارت، غلبه بر موانع و عملکرد بهتر نسبت به دیگران می‌شود. این افراد، رقابت‌طلبی بسیار بالای دارند و موقعیت و شرایط ورزشی را به‌طور متفاوتی نسبت به سایر افراد درنظر می‌گیرند و نوع ادراک آن‌ها از این شرایط رقابتی، بر رفتار آن‌ها تأثیر خواهد گذاشت (جمشیدی، عرب‌عامری، علی‌زاده و سلمانیان،

5. Kudlackova
6. Williams
7. Petrie

1. Gucciardi, Gordon & Dimmock
2. Stamp, Crust, Swann, Perry, Clough & Marchant
3. Earle & Sewell
4. Jonse

فاکتورهایی هستند که به عنوان خصوصیات استحکام روانی ذکر شده‌اند (گوکیاردی و همکاران، ۲۰۰۹، ص. ۳۰۸)؛ بنابراین، مشخص شده است که هم استحکام روانی و هم اجرای روان، با سطوح بالای عملکرد ارتباط دارد؛ زیرا یکی از مؤلفه‌های اساسی استحکام روانی، اعتماد است که با اجرای روان مرتبط است. اعتماد باعث می‌شود فرد، تردیدهای خود را کار بگذارد و درآمده، منجر به تعویت شناخت‌های مثبت می‌گردد و با افزایش تمرکز، کار پیش رو تسهیل می‌شود (کراست و اسوان، ۲۰۱۳، ص. ۲۱۶). کراست و اسوان (۲۰۱۳، ص. ۲۱۵) در پژوهشی به بررسی رابطه میان اجرای روان و استحکام روانی پرداختند. آن‌ها ۱۳۵ ورزشکار را مورد بررسی قرار دادند و به این نتیجه رسیدند که رابطه متقابلی میان استحکام روانی و اجرای روان وجود دارد. بهنحوی که مؤلفه‌های استحکام روانی، ۴۵ درصد از مؤلفه‌های اجرای روان و مؤلفه‌های اجرای روان، ۵۰ درصد از مؤلفه استحکام روانی را پیش‌بینی می‌کنند. باکیرتزگلو و ایانو^۶ (۲۰۱۱، ص. ۲۹۵) بیان کردند که جهت‌گیری هدف با اجرای روان ارتباط دارد. جهت‌گیری هدف، یکی از پیش‌بین‌های معنادار برای اجرای روان بود.

همچنین، یکی از گرایش‌های اضطرابی که در سال‌های اخیر توجه پژوهشگران روان‌شناسی ورزشی را به خود معطوف کرده است، اضطراب رقابتی می‌باشد. اضطراب رقابتی، تمایل به درک موقعیت‌های رقابتی به مثابه عاملی تهدیدکننده است که پاسخ به این موقعیت‌ها، با احساس نگرانی یا تنفس همراه می‌باشد (پیچ، اوکتر و وایدا^۷، ۲۰۰۰). پژوهش‌ها نشان داده است که اضطراب رقابتی، عملکرد ورزشکاران را تحت تأثیر قرار می‌دهد (گروسبارد، کامینگ، استند، اسمیت و اسمول^۸، ۲۰۰۷). استحکام روانی با روان‌رنجورخوبی، رابطه منفی و با بروز گرایی، گشودگی به

۱۳۹۱، ص. ۳۹). در پژوهشی، کانگ^۹ (۱۹۹۰) به این نتیجه رسید که ورزشکاران به طور معناداری در رقابت‌طلبی، هدف‌گرایی و پیروزی، نمره‌های بیشتر و در اضطراب رقابتی، نمرة کمتری نسبت به غیرورزشکاران داشتند. جمشیدی، حسینی، سجادی، صفاری و زارع (۲۰۱۳) رابطه جهت‌گیری ورزشی و اضطراب رقابتی را با هم مقایسه کردند و به این نتیجه رسیدند که وقتی جهت‌گیری هدف و رقابت افزایش می‌یابد، در اضطراب رقابتی کاهش دیده می‌شود.

یکی از مفاهیم اساسی روان‌شناسی مثبت، مفهوم درگیرشدن^{۱۰} است (سلیگمن و سیکزن特 میهالی^{۱۱}، ۲۰۰۰؛ نقل در جکسون و اکلوند^{۱۲}، ۲۰۰۲، ص. ۱۳۴) که به جذب و یا غوطه‌ورشدن در کاری که فرد انجام می‌دهد برمی‌گردد. بالاترین سطح از درگیری، به چیزی که اجرای روان^{۱۳} نامیده می‌شود اخلاق ای شود. اجرای روان، تجربه درونی و حالتی تغییریافته از هوشیاری است و معمولاً زمانی رخ می‌دهد که سطح بالای مهارت‌ها با سطح بالای چالش‌ها، در یک اندازه و با یکدیگر منطبق باشند. اجرای روان، بیان کننده حالتی است که در آن، تمام امور برای بازیکن دست به دست هم می‌دهند تا او بدون هیچ گونه تلاشی و با تمام شیفتگی، جذب آن کار شده و فعالیت‌های خود را به نمایش بگذارد. اجرای روان، تجربه فوق العاده مثبتی است که معمولاً با عملکرد موفق در سطح بالا مرتبط است (جکسون و اکلوند^{۱۴}، ۲۰۰۲، ص. ۱۳۳). شواهدی از چند فاکتور میل به چالش، مهارت در تمرکز بالا، اعتقاد به توانایی بالا، اضطراب رقابتی پایین و انگیزه درونی وجود دارد که ممکن است با فراوانی اجرای روان مرتبط باشد. این‌ها همان

1. Konge

2. Engagement

3. Seligman & Csikszentmihalyi

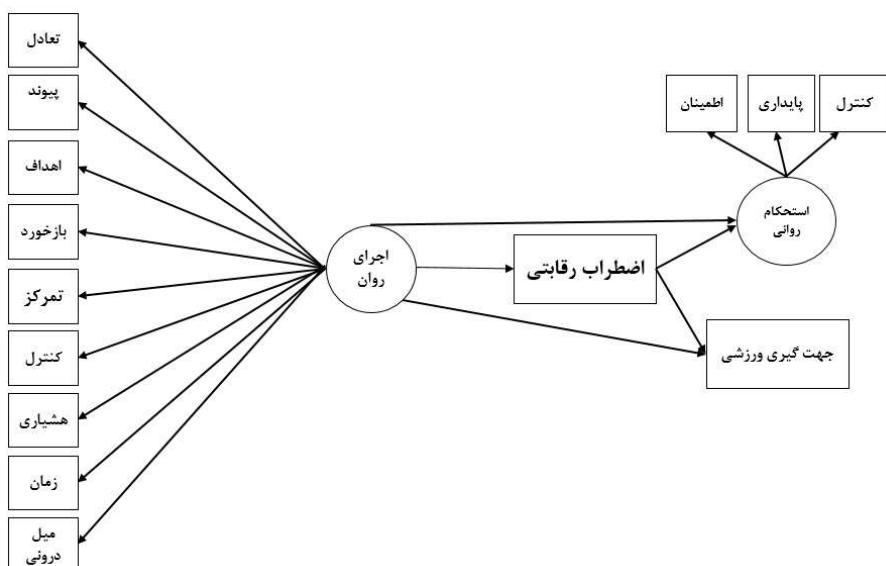
4. Jackson & Eklund

5. Flow

تمام ملاک‌های ورزشکاری موفق در فردی که دارای استحکام روانی بالایی می‌باشد وجود دارد؛ لذا، بهنظر می‌رسد وجود مدلی که بتوان با کمک آن اضطراب رقابتی و جهت‌گیری ورزشی را پیش‌بینی کرد و میزان تأثیر آن را بر روی استحکام روانی برآورد نمود. از اهمیت قابل‌توجهی برخوردار باشد: بنابراین، پژوهشگران با مرور منابع، مدلی پیشنهادی در این زمینه طراحی نمودند؛ لذا، سؤال اصلی این پژوهش این است که آیا مدل پیشنهادی مربوط به پیش‌بینی‌های استحکام روانی و جهت‌گیری ورزشی (اضطراب رقابتی و اجرای روان) برآنده داده‌ها می‌باشد؟

تجربه، توافق و باوجودان بودن، رابطه مثبت معناداری دارد. آن‌هایی که استرس کمتری قبل از مسابقه دارند، دارای بهترین عملکرد هستند (سیلوا و پایوا، ۲۰۱۳، ص. ۴۶۹؛ برنده^۱ و همکاران، ۲۰۱۴، ص. ۱۰۹). هودهیفا و شیما^۲ (۲۰۱۳، ص. ۲۳۳) در پژوهشی به این نتیجه دست یافتد که وقتی تجارب بازیکنان بیشتر می‌شود، اضطراب رقابتی آن‌ها کمتر می‌شود. همچنین، پایین‌بودن سطح اضطراب با پیشرفت در لیگ مرتبط است.

با توجه به این که پژوهش‌ها نشان می‌دهند متغیرهای مختلفی در عملکرد موفق سهیم است و

شکل ۱. الگوی پیشنهادی پیش‌بینی‌های استحکام روانی و جهت‌گیری ورزشی

1. Grossbard, Cumming, Standage, Smith & Smoll
2. Silva & Paiva
3. Brand
4. Hudhaifah & Shaima

های مرتبط با اطمینان (در مقابل عدم اعتقاد به نفس^۴، استواری (در مقابل فقدان عزم راسخ^۵) و کنترل (در مقابل پریشانی^۶) را می‌سنجد. این پرسشنامه براساس مفهوم استحکام روانی از دیدگاه روان‌شناسی مثبت "ظرف فکر"^۷ طراحی شد. در این دیدگاه، به توانایی‌های افراد برای غلبه بر سختی‌ها و رشد و شکوفایی در تمام شرایط زندگی تمرکز می‌شود که شامل: خودباوری، تعهد، پشت کار و مدیریت هیجان می‌باشد (شده، ۲۰۱۰). با این حال، در مفهوم پردازی و اندازه‌گیری استحکام روانی توسط شرد (۲۰۱۰)، از چهارچوب روان‌شناسی مثبت استفاده شد که بر انعطاف‌پذیری و رشد در تمام سطوح رقابتی و مهارتی تأکید می‌کند. این چهارچوب با دقت بیشتری ماهیت چندبعدی و پیچیدگی این سازه را دربرمی‌گیرد. مقیاس شرد و همکاران (۲۰۰۹) براساس نمونه با اندازه مناسب و ۳ فاکتور آن (اطمینان، پایداری و کنترل) از ویژگی‌های روان‌سنجی مناسبی برخوردار بود (ویسام، ۲۰۱۲). اعتبار و پایایی این ابزار به صورت کامل مورد تأیید قرار گرفته است. ضریب الگای کرونباخ برای خرد مقیاس‌های اطمینان (۰/۰۸۰)، استواری (۰/۰۷۴) و کنترل (۰/۰۷۱) به دست آمده است (شرد^۸ و همکاران، ۲۰۰۹، ص. ۱۹۱). حاتمی و همکاران (۱۳۹۱) بیان کردنده میزان آلفای کرونباخ این مقیاس در مولفه‌های آن بین ۰/۷۱ تا ۰/۸۰ بوده است. در پژوهش حاضر، الگای کرونباخ این مقیاس ۰/۰۸۰ به دست آمد.

مقیاس اجرای روان^۹: این مقیاس توسط جکسون و اکلوند^{۱۰} (۲۰۰۲) ساخته شده است که

4. Self-doubt

5. Irresoluteness

6. Agitation

7. Mindset

8. Visram

9. Sheard

10. Dispositional Flow Scale-2 (DFS-2)

11. Jackson & Eklund

روش پژوهش

روش این پژوهش، از نوع همبستگی بود. در این پژوهش، ارتباط اجرای روان با استحکام روانی و جهت‌گیری ورزشی با میانجی‌گری اضطراب رقابتی، از طریق مدل‌بایی معادلات ساختاری بررسی شد.

جامعه و نمونه آماری

جامعه آماری شامل ۱۷۲ دانش‌آموز دختر و پسر که در مقاطع دوم و سوم رشته تربیت‌بدنی در سال تحصیلی ۹۲-۹۳ در شهر اردبیل مشغول به تحصیل بودند می‌شد. کلیه دانش‌آموزان با استفاده از روش سرشماری موردنرسی قرار گرفتند که درنهایت، ۱۶۲ نفر به عنوان گروه نمونه انتخاب شده و ابزار پژوهش را کامل کردند. برای انتخاب گروه نمونه، بعد از هماهنگی با آموزش و پرورش شهر اردبیل و اخذ مجوز برای پرکردن پرسشنامه، پژوهشگر به هنرستان تربیت‌بدنی که در دو ناحیه از آموزش و پرورش اردبیل واقع شده بودند مراجعه نمود و آزمودنی‌ها، پرسشنامه‌ها را در چند نوبت با نظارت مستقیم پژوهشگر تکمیل کردند. پس از گردآوری داده‌ها، برای محاسبه الگویابی معادلات ساختاری، از نرم‌افزار آموس^{۱۱} استفاده شد.

ابزار پژوهش

پرسشنامه استحکام روانی ورزشی^{۱۲}: شرد، گلبی و ونوج^{۱۳} (۲۰۰۹) بیان کردنده ابزارهای موجودی که برای اندازه‌گیری استحکام روانی به کار می‌روند، دارای محدودیت‌های مفهومی و مشکلات روان‌سنجی می‌باشند؛ به همین دلیل، پرسشنامه استحکام روانی ورزشی را ساختند که دارای ۱۴ گویه و ۳ عامل است که افکار و شناخت-

1. AMOS

2. Sports Mental Toughness Questionnaire (SMTQ)

3. Sheard, Golby & Van Wersch

(۱۳۸۵) روایی منطقی و محتوایی نسخه فارسی این پرسشنامه را با نظرخواهی از چند متخصص تأیید کرده و ثبات درونی آن را $\alpha = 0.72$ به دست آورده است. در پژوهش حاضر، آلفای کرونباخ آن $\alpha = 0.72$ به دست آمد.

پرسشنامه اضطراب رقبتی: این پرسشنامه توسط مارتینز، ویلی و برتن^۴ (۱۹۹۰) ساخته شده و دارای ۱۵ آیتم است. ابوقاسمی و آریانپوران (۱۳۸۵) گزارش دادند که ضریب آلفای کرونباخ این پرسشنامه $\alpha = 0.90$ گزارش شده و در پژوهش خود نیز میزان آلفای کرونباخ آن را $\alpha = 0.87$ به دست آورده‌اند. روایی هم‌گرای این ابزار از طریق ضریب همبستگی این پرسشنامه با پرسشنامه اضطراب صفت - حالت اسپیل برگر ($\alpha = 0.63$) گزارش شده است (مارتینز و همکاران، ۱۹۹۰). در پژوهش حاضر، میزان آلفای کرونباخ آن $\alpha = 0.73$ به دست آمد.

شیوه تحلیل داده‌ها

برازش مدل مسیر با استفاده از مجدور خی، ریشه خطای میانگین مجدورات تقریب^۵؛ شاخص نیکویی برازش^۶، شاخص برآzendگی افزایشی^۷، شاخص برآzendگی مقایسه‌ای^۸، شاخص نیکویی برازش اصلاح شده^۹ و به کارگیری نرم‌افزار آموس صورت گرفت.

یافته‌ها

این پژوهش دارای 162 شرکت‌کننده بود که 98 نفر آن‌ها پسر و 64 نفر دختر، با میانگین سنی پسرها $16/82$ و دخترها $16/52$ می‌باشد. 57 نفر از گروه نمونه دارای قهرمانی استانی، 33 نفر دارای قهرمانی

4. Martens, Vealey, & Burton

5. Root mean square error of approximation (RMSEA)

6. Goodness of fit index (GFI)

7. Incremental fit index (IFI)

8. Comparative fit index (CFI)

9. Adjusted goodness of fit index (AGFI)

شامل 36 سؤال و 9 خرده‌مقیاس می‌باشد و هر خرده‌مقیاس، 4 سؤال دارد که در طیف لیکرت 5 درجه‌ای از $= 1$ هرگز تا $= 5$ همیشه، میزان گرایش افراد به روان‌بودن در جریان مسابقات را ارزیابی می‌کند. خرده‌مقیاس‌های آن شامل: تعادل، اهداف، پیوند، بازخورد، زمان، هوشیاری، تمرکز، کنترل و میل دورنی می‌باشد. در این آزمون از افراد خواسته می‌شود که سؤال‌های آن را خوانده و فکر کنند که چگونه اغلب آن‌ها را طی مسابقه تجربه می‌کنند و براین اساس به آن پاسخ دهند. جکسون و اکلن (۲۰۰۲) بیان کردند این مقیاس، از ویژگی‌هایی روان‌سنگی قابل قبولی برخوردار است. گایوویا، ریبریو، مارکوس و کارباله^{۱۰} (۲۰۱۲)، ص. 81) در پژوهشی پایابی و روایی این مقیاس را در 1437 وزرشکار تأیید کردند. از آنجایی که این پرسشنامه در ایران موجود نبود، پژوهشگر در ابتدا نسخه انگلیسی آن را ترجمه نمود و بعد از نظرخواهی از متخصصان مربوطه، روایی محتوایی آن را مورد تأیید قرار داد. همچنین، با استفاده از روایی هم‌گرای این مقیاس در یک گروه مجزا، میزان ضریب همبستگی آن با مقیاس استحکام روانی مورد سنجش قرار گرفت که $\alpha = 0.62$ تأیید شد. در پژوهش حاضر، آلفای کرونباخ $\alpha = 0.80$ به دست آمد.

پرسشنامه جهت‌گیری هدف^{۱۱}: این پرسشنامه نامه شامل 13 سؤال است که توسط دoda و نیکولز^{۱۲} (۱۹۹۲) به منظور سنجش جهت‌گیری هدف در محیط ورزشی در طیف 5 درجه‌ای لیکرت ($= 1$ = کاملاً مخالف تا $= 5$ = کاملاً موافق) ساخته شده است. سؤالات آن در دو جنبه خودمداری و تکلیفمداری می‌باشد. ضریب آلفای کرونباخ مقیاس‌های خودمداری و تکلیفمداری به ترتیب، $\alpha = 0.80$ و $\alpha = 0.78$ شده است. باقی

1. Gouveia, Ribeiro, Marques & Carvalho

2. Task and ego orientation in sport questionnaire

3. Duda & Nicholls

آزمون کفايت نمونه گيرى استفاده شد که اين ميزان برابر با ۰/۷۵۲ به دست آمد. همچين، برای بررسی همبستگي ميان دادهها، از آزمون بارتلت استفاده شد که ميزان آن ۰/۵۵۶ در سطح ۰/۰۰۱ معنادار شد.

کشوری و ۲ نفر دارای قهرمانی آسياني بودند. از ميان كل شركت كنندگان، ۶۴ نفر در مقطع دوم و ۹۱ نفر در مقطع سوم متوسطه در هنرستان تربيت بدنی مشغول به تحصيل بودند. برای کفايت نمونهها، از

جدول ۱. ميانگين و انحراف استاندارد متغيرهای پژوهش

متغيرها	ميangan	انحراف معiar
تعادل	۱۵/۸۴	۲/۸۴
پيوند	۱۲/۷۸	۲/۱۸
اهداف	۱۶/۳۵	۲/۴۰
بازخورد	۱۶/۳۸	۲/۵۶
تمرکز	۱۵/۷۵	۲/۵۰
كتrol	۱۶/۰۴	۲/۷۷
هوشيارى	۱۴/۱	۲/۸۰
زمان	۱۴/۰۹	۲/۷۲
ميل درونى	۱۷/۰۸	۲/۸۲
اجراي روان	۱۳۸/۴۸	۱۵/۶۴
اضطراب رقابتى	۳۴/۵۵	۸/۳۶
اطميان	۲۳/۱۴	۲/۶۹
پايداري	۱۵/۰۸	۳/۰۰
كتrol	۱۱/۴۴	۳/۹۳
استحكام روانى	۴۹/۶۷	۸/۳۴
جهتگيرى ورزشى	۴۹/۵۰	۵/۷۹

همان طور که در جدول ۱ ملاحظه مى گردد، ميانگين استحكام روانى، جهتگيرى ورزشى و مؤلفههای آنها ارائه شده است. و انحراف معيار اجرای روان، اضطراب رقابتى،

مطالعات روان‌شناسی ورزشی، شماره ۱۱، بهار ۱۳۹۴

جدول ۲. ضرایب همبستگی بین متغیرهای پژوهش

برآوردها حداکثر درستنمایی ۲ برای برآورد پارامترهای بهدست آمده از روابط متغیرهای پیش‌بین به کار گرفته شد. نتایج در سطح معناداری ۰/۵۰ مورد تحلیل قرار گرفتند. قبل از بررسی ضرایب مسیر، برازنده‌گی الگوی اصلی بررسی شد. برای تعیین کفايت برازنده‌گی الگوی پیشنهادی با داده‌ها، ترکیبی از شاخص‌های برازنده‌گی مورد استفاده قرار گرفت. شاخص‌های مذکور نشان دادند که مدل پیشنهادی پژوهشگر، از شاخص‌های برازنده‌گی قابل قبولی برخوردار نیست و نیاز به اصلاح دارد؛ بهنحوی که مؤلفه‌های زمان و پیوند از مدل حذف شدن و مسیر اضطراب رقابتی با جهت‌گیری ورزشی نیز حذف شد.

براساس جدول ۲، استحکام روانی با اجرای روان (۰/۵۳) و اضطراب رقابتی (۰/۶۶) همبستگی معناداری دارد. به علاوه، جهت‌گیری ورزشی با اضطراب رقابتی (۰/۳۴) و اجرای روان (۰/۳۰) رابطه معناداری دارد. سایر ضرایب همبستگی نیز در جدول ۲ ارائه شده است.

در پژوهش حاضر با توجه به مرور ادبیات پژوهش، الگویی از پیشنهادهای استحکام روانی و جهت‌گیری ورزشی (اضطراب رقابتی و اجرای روان) طراحی و تدوین شد. هدف نهایی پژوهش پس از طراحی و تدوین الگوی پیشنهادی، برآش داده‌های الگویی از روابط متغیرها در دانش‌آموzan تربیتبدنی بوده است.

جدول ۳. برازش الگوی پیشنهادی با داده‌ها براساس شاخص‌های برازنده‌گی

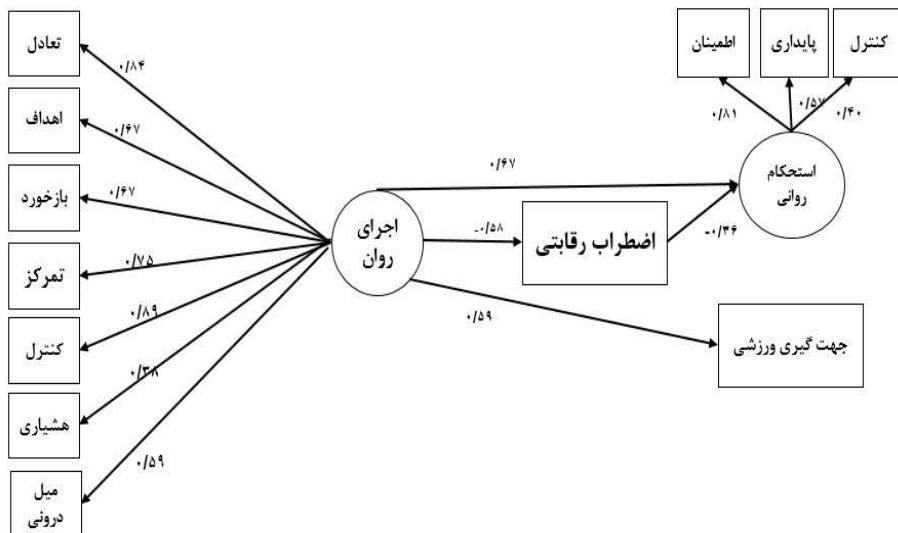
الگو/شاخص	X ²	df	X ² /df	GFI	IFI	CFI	RAMSEA
الگوی پیشنهادی	۲۹۰/۵۵۵	۷۴	۳/۹۲	۰/۷۹	۰/۷۸	۰/۱۳	
الگوی اصلاح شده	۵۸/۴۰۴	۳۴	۱/۷۱	۰/۹۴	۰/۹۷	۰/۰۶	

۳، مقدار مجذور کای نسبی ۱/۷۱ می‌باشد که نشان‌دهنده برازش خوب مدل اصلاح شده است. شاخص نیکویی برازش، شاخص برازنده‌گی مقایسه‌ای و شاخص برازنده‌گی افزایشی، شاخص‌هایی هستند که برازش مدل معین را با مدل پایه نشان می‌دهند. هرچه این شاخص‌ها به ۱ نزدیکتر باشند، برازش مدل بهتر است. البته، این مقدار باید حداقل ۰/۹۰ باشد تا مدل موردنظر پذیرفته شود (بولون، ۱۹۹۰). براساس مندرجات جدول ۲، مقادیر شاخص نیکویی برازش، شاخص برازنده‌گی مقایسه‌ای و شاخص برازنده‌گی افزایشی به ترتیب ۰/۹۴، ۰/۹۷ و ۰/۹۷ است که حاکی از برازش خوب مدل این پژوهش می‌باشد. شاخص ریشه خطای میانگین مجذورات تقریب از شاخص‌های دیگر برازنده‌گی است. این مقدار، ریشه

شاخص مجلدور کای، شاخص برازنده‌گی مطلق مدل است که هرچه به صفر نزدیک‌تر باشد و به لحاظ آماری معنادار نباشد، مدل برازنده‌تر خواهد بود. وقتی حجم نمونه بین ۷۵ تا ۲۰۰ باشد، مقدار مجذور کای، اندازهٔ معقول برازنده‌گی است؛ اما برای مدل‌های با نمونه‌های بزرگتر، مجذور کای تقریباً از نظر آماری معنادار است (همون، ۲۰۰۵)؛ بنابراین، بسیاری از پژوهشگران، مجذور کای را نسبت به درجه آزادی آن (یعنی مجذور کای نسبی) می‌ستجند (ویتون، ماسن، آلوین و سامرنس، ۱۹۹۷)، برخی از پژوهشگران بیان کرده‌اند چنان‌چه این شاخص کمتر از ۲ باشد، برازنده‌گی عالی، بین ۲ تا ۵ برازنده‌گی خوب و بزرگتر از ۵، برازنده‌گی ضعیف و نامقبول الگو را نشان می‌دهد (تاباکینک و فیدل، ۲۰۰۷). براساس مندرجات جدول

۰/۱۳ به دست آمد که حاکی از برازش ضعیف مدل اولیه است؛ زیرا، هرچه این شاخص از ۰/۱ بالاتر باشد، میزان برازندهی مدل کاهش می‌یابد (برون و کودک ۱۹۹۳، ص. ۱۳۶). سایر شاخص‌های دیگر نیز برازش ضعیف مدل اولیه را تأیید کردند؛ به نحوی که شاخص نیکویی برازش، شاخص برازندهی مقایسه‌ای و شاخص برازندهی افزایشی به ترتیب ۰/۷۹، ۰/۷۹ و ۰/۷۹ به دست آمد که حاکی از برازش ضعیف مدل اولیه است. بولون (۱۹۹۰) بیان کرد که این شاخص‌ها برای برازندهی بهتر، باید به عدد ۱ نزدیک بوده و حداقل بالاتر از ۰/۹۰ باشند تا مدل مورد قبول واقع شود؛ بنابراین در مدل اولیه، این شاخص‌ها کمتر از ۰/۹۰ به دست آمدند که نشان می‌دهند برازندهی مناسبی ندارد؛ لذا با حذف مسیرهای غیرمعنادار، مدل اصلاح شده مورد پذیرش قرار گرفت. جدول ۴ نیز میزان اثرات مستقیم متغیرها در مدل اصلاح شده را نشان می‌دهد.

دوم میانگین مجذورات باقیمانده است که به عنوان تابعی از مقدار کواریانس تفسیر می‌شود (هومن، ۲۰۰۵). بروان و کودک^۱ (۱۹۹۳) مقادیر بالاتر از ۰/۱۰ را نشان‌دهنده برازش ضعیف، بین ۸ تا ۱۰ برازش متوسط، بین ۵/۰ تا ۰/۰۸ برازش قابل قبول و کمتر از ۰/۰۵ را نشان‌دهنده برازش عالی^۲ می‌دانند. براساس مندرجات جدول ۲، این مقدار ۰/۰۶ به دست آمد که نشان‌دهنده برازش بسیار خوب این مدل می‌باشد. شکل ۲، ضرایب مسیر مربوط به رابطه علی استحکام روانی و جهت‌گیری ورزشی با اجرای روان و میانجی‌گری اضطراب رقابتی را نشان می‌دهد. نتایج نشان داد که ۸۶ درصد از واریانس متغیر استحکام روانی، توسط اجرای روان و اضطراب رقابتی پیش‌بینی می‌شود و این میزان واریانس برای جهت‌گیری ورزشی، ۳۵٪ است. همچنین، مندرجات جدول ۳ نشان داد که مدل اولیه، برازش خوبی نداشت؛ به نحوی که میزان ریشه دوم میانگین مجذورات،

شکل ۲. ضرایب مسیر استاندارد استحکام روانی و جهت‌گیری ورزشی با اجرای روان

جدول ۴. پارامترهای اندازه‌گیری اثرات مستقیم متغیرهای تأثیرگذار بر یکدیگر در مدل اصلاح شده (نهایی)

مسیرها	پارامتر	برآورد غیراستاندارد	برآورد استاندارد	سطح معناداری
اجرای روان به اضطراب رقابتی	-۲/۹۱۵	-۰/۵۸	-۰/۰۰۱	
اضطراب رقابتی به استحکام روانی	-۰/۱۲	-۰/۳۵	-۰/۰۰۱	
اجرای روان به استحکام	۱/۱۹	۰/۶۶	۰/۰۰۱	
اجرای روان به میل درونی	۱/۰۰	۰/۵۹	۰/۰۰۱	
اجرای روان به هوشیاری	۰/۸۷	۰/۳۸	۰/۰۰۱	
اجرای روان به کنترل	۱/۳۵	۰/۸۲	۰/۰۰۱	
اجرای روان به تمکن	۱/۱۳	۰/۷۵	۰/۰۰۱	
اجرای روان به بازخورد	۱/۲۰	۰/۷۸	۰/۰۰۱	
اجرای روان به اهداف	۰/۹۵	۰/۶۶	۰/۰۰۱	
اجرای روان به تعادل	۱/۴۳	۰/۸۴	۰/۰۰۱	
اجرای روان به جهت‌گیری ورزشی	۲/۰۴	۰/۵۸	۰/۰۰۱	
از استحکام روانی به اطمینان	۱/۰۰	۰/۸۱	۰/۰۰۱	
از استحکام روانی به پایداری	۰/۵۸	۰/۵۷	۰/۰۰۱	
از استحکام روانی به کنترل	۰/۵۱	۰/۴۰	۰/۰۰۱	

جدول ۵. پارامترهای اندازه‌گیری اثرات غیرمستقیم در مدل اصلاح شده پیشایند استحکام روانی و جهت‌گیری ورزشی با روش بوت استرپ

پارامترها	برآورد استاندارد	برآورد غیراستاندارد	حد بالا	حد پایین	معناداری
از اجرای روان به استحکام روانی از طریق اضطراب رقابتی	۰/۲۰	۰/۳۶۸	۰/۵۷	۰/۲۲	۰/۰۰۱
از اجرای روان به استحکام روانی از طریق اضطراب رقابتی	-۰/۰۲۹	-۰/۰۹۹	۰/۱۷	-۰/۴۱	۰/۵۲

1. Excellent fit

اضطراب رقابتی پایین و انگیزه درونی را معرفی کرده‌اند که ممکن است به فراوانی اجرای روان مرتبط باشد. شواهد عصبی - شیمیابی نشان می‌دهند که اجرای روان با ویژگی‌های شخصیتی که تحت تأثیر فعالیت‌های دوپامینزیک مغز هستند مرتبط است. در پژوهشی، بین گیرنده‌های دوپامینزیک جسم مخطط^۳ و اجرای روان، رابطه معناداری یافت شد. پژوهشگران دریافتند که ابعاد شخصیتی که تحت تأثیر دوپامین مغز هستند با اجرای روان ارتباط نزدیکی دارند (دمانزان^۴ و همکاران، ۲۰۱۳). این امر نشان می‌دهد که اجرای روان، با افزایش دوپامین، اضطراب رقابتی را کاهش می‌دهد؛ بنابراین، می‌توان چنین تبیین کرد که هرچه ورزشکاران اجرای روان بیشتری داشته باشند، از اضطراب رقابتی مصون می‌مانند و زمینه برای عملکرد در سطح بالا و داشتن استحکام روانی برای آن‌ها فراهم می‌شود که این خود، نشان‌دهنده اثر غیرمستقیم بین اجرای روان و اضطراب رقابتی است. استوچکینگ^۵ (۲۰۱۳) بیان کرد که وجود اضطراب عملکرد نیز می‌تواند اجرای روان را تحت تأثیر قرار دهد و این دو رابطه منفی معناداری با یکدیگر دارند؛ به نحوی که اگر افراد دارای اضطراب عملکرد باشند نمی‌توانند بهخوبی خود را برای مسابقات آماده کنند؛ بنابراین، در اجرای روان آن‌ها تداخل ایجاد می‌شود.

نتایج پژوهش نشان داد که بین اضطراب رقابتی و چهت‌گیری ورزشی، رابطه معناداری وجود دارد که این نتیجه با یافته کانگ (به نقل از جمشیدی و همکاران، ۱۳۹۱) و جمشیدی و همکاران (۱۳۹۱) هم‌سو است. آن‌ها چهت‌گیری ورزشی را در میان ورزشکاران و غیرورزشکاران و ارتباط آن با اضطراب رقابتی بررسی کردند و دریافتند که ورزشکاران به‌طور

همان‌طور که در جدول ۵ قابل‌لاحظه است، اجرای روان از طریق اضطراب رقابتی بر استحکام روانی تأثیر می‌گذارد. به عبارت دیگر، به ازای یک نمره افزایش در اجرای روان، ۰/۳۶ واحد بر استحکام روانی افزوده می‌شود و این میزان، علاوه‌بر اثر مستقیم اجرای روان بر استحکام روانی است؛ اما اثر غیرمستقیم اجرای روان بر جهت‌گیری ورزشی معنادار نیست و این میزان، تنها ۰/۰۹ است.

بحث و نتیجه‌گیری

هدف از پژوهش حاضر، تعیین رابطه استحکام روانی، چهت‌گیری ورزشی و اجرای روان با میانجی‌گری اضطراب رقابتی در قالب مدل تحلیل مسیر بود. نتایج ارزیابی مدل تحلیل مسیر درباره اثر مستقیم نشان داد که استحکام روانی با اجرای روان رابطه دارد. این نتیجه با پژوهش کراست و اسوان (۲۰۱۳) هماهنگ است. افادی که اجرای روان بالایی دارند می‌توانند عملکرد خود را در موقعیت‌های رقابتی، در سطح بالایی حفظ کنند و وظایفی را که در میدان مسابقه به آن‌ها محول شده، به‌شكل عالی انجام دهند. درمورد اثر غیرمستقیم اجرای روان از طریق اضطراب رقابتی با استحکام روانی می‌توان گفت از آنجاکه افزایش تجربه و روبه‌روشدن در رقابت‌های گوناگون برای اجرای روان از ضروریات است؛ لذا، باعث می‌شود که این افراد بتوانند اضطراب رقابتی خود را کنترل کرده و در جهت استحکام روانی بالا حرکت نمایند.

نتایج نشان داد که بین اجرای روان و اضطراب رقابتی، رابطه منفی معناداری وجود دارد که با نتایج کریچنر، بلوم اسکاتنیک-هنلی^۱ (۲۰۰۸) و جکسون و کمی‌چیک^۲ (۲۰۰۸) هم‌سو است. جکسون و کمی‌چیک (۲۰۰۸) شواهدی از چند فاکتور مانند میل به چالش، مهارت در تمرکز بالا، اعتقاد به توانایی بالا،

3. Striatal D2-receptor

4. De Manzano

5. Stocking

1. Kirchner, Bloom & Skutnick-Henley

2. Kimiecik

یابند و جهت‌گیری‌های آن‌ها به سمت پیروزی و رقابت‌طلبی جهت یابد؛ یعنی فقدان اضطراب رقابتی باعث افزایش اجرای روان و جهت‌گیری‌های آن‌ها می‌شود. به طور کلی، این مدل بیان می‌کند که به‌منظور افزایش استحکام روانی و کارآمدی، باید سعی نمود تا ورزشکاران با تمرینات بیشتر به سمت اجرای روان حرکت کنند؛ یعنی باید در کارهایی که به آن‌ها محول می‌شود تسلط بالایی داشته باشند تا سبب شود اضطراب رقابتی آن‌ها کاهش یافته و درنهایت بتوانند در زمان رقابت و مسابقه، تمام تمرکز خود را بر روی وظيفة پیش-رو قرار دهند و بهترین نتیجه را دریافت کنند. این مدل نشان می‌دهد که استحکام روانی، تنها از طریق تسلط زیاد در رشتۀ خود و کاهش اضطراب رقابتی بدست می-آید؛ بنابراین، این مدل می‌تواند راه‌گشایی نتایج ضعیف ورزشی در رشتۀ‌های مختلف باشد. تا زمانی که تسلط در حرفه وجود نداشته باشد و اضطراب رقابتی کم نشود، انتظار کسب نتایج خوب و ادامدار، امری دست‌نیافتنی است. از مهم‌ترین محدودیت‌های این پژوهش، استفاده از پرسشنامۀ خودگزارشی بود. بهتر است از سایر روش‌های اندازه‌گیری مانند مصاحبه و تمرین‌های عملی نیز برای سنجش این متغیرها در ورزش استفاده کرد. همچنین، به‌دلیل آزمایشی‌بودن این پژوهش، نمی‌توان از نتایج آن استنباط علی کرد. بهتر است در تعیین نتایج، جنبه احتیاط درنظر گرفته شود. پژوهش کنونی نشان می‌دهد که مدل پیشنهادی از برازش مناسبی برخوردار است؛ به طوری که اجرای روان از طریق کاهش اضطراب رقابتی، استحکام روانی را افزایش می‌دهد. همچنین، مشخص شد که اجرای روان، ارتباط مستقیم با استحکام روانی دارد. و می‌تواند جهت‌گیری ورزشی را تحت تأثیر قرار داده و آن را افزایش دهد. پیشنهاد می‌شود که در پژوهش‌های آتی، سایر متغیرهای روان‌شناختی ورزشی نیز در قالب مدل جامع‌تر، طراحی و برازش شود.

معناداری در رقابت‌طلبی، هدف‌گرایی و پیروزی، نمره‌های بیشتر و در اضطراب رقابتی، نمرة کمتری نسبت به غیرورزشکاران داشتند (به نقل از جمشیدی و همکاران، ۲۰۱۲). در پژوهشی، جمشیدی و همکاران (۲۰۱۳) به این نتیجه رسیدند که وقتی جهت‌گیری هدف افزایش پیدا می‌کند، اضطراب رقابتی کاهش می‌یابد. این جهت‌گیری‌ها در ورزش، باعث چیره‌شدن بر مشکل، کسب مهارت، غلبه بر موانع و عملکرد بهتر نسبت به دیگران می‌شود. این افراد، رقابت‌طلبی بسیار بالایی دارند و افراد رقابت-طلب، موقعیت و شرایط ورزشی را به‌طور متفاوتی نسبت به سایر افراد درنظر می‌گیرند و نوع ادراک آن‌ها از این شرایط رقابتی بر رفتار آن‌ها تأثیر خواهد گذاشت. بین اجرای روان و جهت‌گیری ورزشی، رابطه مستقیمی یافت شد که هم‌سو با پژوهش مارسیا، گیمنو و کول^۱ (۲۰۰۸) می‌باشد. این یافته را می‌توان چنین تبیین کرد که اجرای روان، از خصوصیات ورزشکارانی است که وقتی غرق در ورزش می‌شوند، عملکرد آن‌ها دیگر به صورت هوشیارانه انجام نمی-گیرد و درگیری آن‌ها به حدی است که گذر زمان را احساس نمی‌کنند و موجب می‌شود که تکنیک‌ها و تاکتیک‌ها را به صورت خودکار انجام دهند. این ویژگی باعث می‌شود که در میدان مسابقه به فکر پیروزی باشند و تمایل به رقابت در آن‌ها افزایش یابد.

بین اجرای روان و جهت‌گیری ورزشی، رابطه غیر مستقیم معناداری یافت نشد؛ به طوری که اجرای روان نمی‌تواند از طریق اضطراب رقابتی، جهت‌گیری ورزشی را تحت تأثیر قرار دهد. برای تبیین این یافته می‌توان گفت ممکن است عوامل دیگری این رابطه را میانجی‌گری نمایند. این احتمال وجود دارد که کاهش اضطراب رقابتی در ورزشکاران باعث شود که در رقابت، درگیر و شیفتنه شده و به اجرای روان دست

منابع

1. Abolghasemi, A., & Ariyapooran, S. (2006). The relationship between coping strategies, goal orientation and competitive anxiety with team and individual performance athletic students. *Journal of Research on Sport Sciences*, 13; Pp: 141-155. In Persian.
2. Bagheri, S. (2006). The relationship between goal orientation and perceived ability in physical activity and exercise motivation in Shahre Ghods schools. Master Thesis. Payame Noor University. In Persian.
3. Bakirtzoglou, P., & Ioannou, P. (2011). Goal orientations, motivational climate and dispositional flow in Greek secondary education students participating in physical education lesson: Differences based on gender. *Facta Universitatis: Series Physical Education and Sport*, 9(3); Pp: 295-306.
4. Bollen, K. A. (1990). Overall fit in covariance structure models: Two types of sample size effects. *Psychological Bulletin*, 107(2); Pp: 256.
5. Brand, S., Gerber, M., Kalak, N., Kirov, R., Lemola, S., Clough, P. J., & Holsboer-Trachsler, E. (2014). Adolescents with greater mental toughness show higher sleep efficiency, more deep sleep and fewer awakenings after sleep onset. *Journal of Adolescent Health*, 54(1); Pp: 109-113.
6. Browne, M. W., & Cudeck, R. (1993). Alternative ways of assessing model fit. *Sage Focus Editions*, 154; Pp: 136-136.
7. Clough, P., Earle, K., & Sewell, D. (2002). Mental toughness: The concept and its measurement. *Solutions in sport psychology*, 32-45.
8. Crust, L., & Swann, C. (2013). The relationship between mental toughness and dispositional flow. *European Journal of Sport Science*, 13(2); Pp: 215-220.
9. De Manzano, Ö., Cervenka, S., Jucaite, A., Hellenäs, O., Farde, L., & Ullén, F. (2013). Individual differences in the proneness to have flow experiences are linked to dopamine D2-receptor availability in the dorsal striatum. *Neuroimage*, 67; Pp: 1-6.
10. Duda, J. L., & Nicholls, J. G. (1992). Dimensions of achievement motivation in schoolwork and sport. *Journal of educational psychology*, 84(3); Pp: 290.
11. Gouveia, M. J. P. M., Ribeiro, J. L. P., Marques, M. M., & Carvalho, C. M. C. F. D. (2012). Validity and reliability of the portuguese version of the dispositional flow scale-2. *Exercise*, 21 (1); Pp: 81-89.
12. Grossbard, J. R., Cumming, S. P., Standage, M., Smith, R. E., & Smoll, F. L. (2007). Social desirability and relations between goal orientations and competitive trait anxiety in young athletes. *Psychology of Sport and Exercise*, 8(4); Pp: 491-505.
13. Gucciardi, D. F., & Jones, M. I. (2012). Beyond optimal performance: Mental toughness profiles and developmental success in adolescent cricketers. *Journal of Sport and Exercise Psychology*, 34(1); Pp: 16.
14. Gucciardi, D., Gordon, S., & Dimmock, J. (2009). Evaluation of a mental toughness training programme for youth-aged Australian footballer: 1. a quantitative analysis. *Journal of Applied Sport Psychology*, 21; Pp: 307-323.
15. Hatami, F., Hatami Shahmir, A., Adibpoor, N., & Tahmasebi, F. (2013). The relationships between mental toughness and physical fitness in female students. *Journal of Sport Psychology Studies*, 1; Pp: 53-64. In Persian.
16. Hooman, H. (2005). *Structural equation modeling using LISREL software*. Tehran: Samt Publishing. In Persian.
17. Hudhaifah, I., & Shaima, A. (2013).

- Competition anxiety in relation to the performance of serving in badminton. *International Journal of Advanced Sport Sciences Research*, 1(3); Pp: 233-237.
18. Jackson, S. A., & Eklund, R. C. (2002). Assessing flow in physical activity: The flow state scale-2 and dispositional flow scale-2. *Journal of Sport and Exercise Psychology*, 24; Pp: 133-150.
 19. Jamshidi, A., Arab Ameri, E., Alizadeh, N., & Salmaniyan, A. (2012). Relationship between sport orientation and sport anxiety in athletes participating in 10th student sport olympiad. *Journal of Development and Motor Learning*, 4; Pp: 37-55. In Persian.
 20. Jamshidi, A., Hossien, T., Sajadi, S. S., Safari, K., & Zare, G. (2011). The relationship between sport orientation and competitive anxiety in elite athletes. *Procedia-Social and Behavioral Sciences*, 30; Pp: 1161-1165. In Persian.
 21. Kirchner, J. M., Bloom, A. J., & Skutnick-Henley, P. (2008). The relationship between performance anxiety and flow. *Medical Problems of Performing Artists*, 23(2); Pp: 59-65.
 22. Kudlackova, K. (2011). The relationship between mental toughness, relaxation activities, and sleep in athletes at different skill levels. Doctoral Dissertation.
 23. Martens, R., Vealey, R. S., & Burton, D. (1990). *Competitive anxiety in sport*. Human kinetics.
 24. Murcia, J. A. M., Gimeno, E. C., & Coll, D. G. C. (2008). Relationships among goal orientations, motivational climate and flow in adolescent athletes: Differences by gender. *The Spanish journal of psychology*, 11(01); Pp: 181-191.
 25. Page, S. J., O'connor, E. A., & Wayda, V. K. (2000). Exploring competitive orientation in a group of athletes participating in the 1996 Paralympic trials. *Perceptual and Motor Skills*, 91(2); Pp: 491-502.
 26. Petrie, T. A. (2012). *Mental Toughness: An analysis of sex, race, and mood*. Doctoral Dissertation. University of North Texas.
 27. Sheard, M. (2010). *Mental toughness: The mindset behind sporting achievement*. New York, NYUS: Routledge/Taylor & Francis Group.
 28. Sheard, M., Golby, J., & van Wersch, A. (2009). Progress toward construct validation of the sports mental toughness questionnaire (SMTQ). *European Journal of Psychological Assessment*, 25(3); Pp: 186-193.
 29. Silva, M., & Paiva, T. (2013). Sleep, precompetitive stress and achievements in young performance athletes. *Sleep Medicine*, 14; Pp: e269.
 30. Stamp, E., Crust, L., Swann, C., Perry, J., Clough, P., & Marchant, D. (2015). Relationships between mental toughness and psychological wellbeing in undergraduate students. *Personality and Individual Differences*, 75; Pp: 170-174.
 31. Stocking, B. H. (2013). Music performance anxiety and dispositional flow in predicting audition success in amateur percussionists. Masters Theses, University of Tennessee, Knoxville.
 32. Tabachnick, B. G., & Fidell, L. S. (2007). *Using multivariate statistics*. (5th Ed). New York: Allyn and Bacon.
 33. Visram, A. (2012). *Impact of Mental Toughness Training on Psychological and Physical Predictors of Illness and Injury*. Doctoral Dissertation. University of Massachusetts, Amherst.
 34. Wheaton, B., Muthén, B., Alwin, D. F., & Summers, G. (1977). Assessing

- reliability and stability in panel models. *Sociological Methodology*, 8(1); Pp: 84-136.
35. Williams, J. M. (2009). *Applied sport psychology: Personal growth to peak performance*. NewYork, NY:McGraw-Hill Higher Education.
36. Woodman, T., Hardy, L., Barlow, M., & Le Scanff, C. (2010). Motives for participation in prolonged engagement high-risk sports: An agentic emotion regulation perspective. *Psychology of Sport and Exercise*, 11(5); Pp: 345-352.